

ΘΥΜΙΑΜΑ

«Θυμιάμα Σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς»

Ἑβδομαδιαῖο περιοδικό • Ἀριθμ. φύλ. 69

2 Σεπτεμβρίου 2018

Συντάκτης: Ἐπίσκοπος Ἱερραίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΚΕΚΛΗΜΕΝΟΙ ΟΛΟΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΕΙΟ ΓΑΜΟ!

1. Τό σημερινό μου κήρυγμα, ἀδελφοί χριστιανοί, θά εἶναι μιά ἀπλή ἀνάλυση τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς τῆς ΙΔ΄ Ματθαίου, πού ἀκούσαμε σήμερα στήν θεία Λειτουργία. Τήν προηγούμενη Κυριακή ἀκούσαμε γιά τήν παραβολή τῶν ἀνθρωποκτόνων ἀμπελουργῶν. Ἡ παραβολή ἐκείνη δήλωνε τό θάνατο τοῦ Χριστοῦ. Ἡ σημερινή μας ὅμως εὐαγγελική περικοπή ὁμιλεῖ γιά χαρά γάμου, δηλαδή γιά τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Καί οἱ δυό ὅμως παραβολές μιλοῦν γιά τήν ἀπειθία τῶν Ἰουδαίων. Στήν προηγούμενη παραβολή ζητήθηκαν ἀπό τούς Ἰουδαίους «καρποί», καί γι' αὐτό αὐτοί ἔγιναν φονεῖς, ὅπως εἶδαμε. Ἀλλά καί στήν σημερινή εὐαγγελική περικοπή ὁ Θεός καλεῖ τούς Ἰουδαίους σέ γάμο. Καί ὅμως αὐτοί γίνονται ἀγνώμονες καί ἔπειτα γίνονται καί φονεῖς τοῦ νυμφίου. Ἀλλά, θά ρωτήσετε, γιατί διαβάζονται τώρα οἱ εὐαγγελικές αὐτές περικοπές, πού σχετίζονται μέ τόν θάνατο τοῦ Χριστοῦ; Σᾶς τό εἶπα καί ἄλλοτε, ἀδελφοί, μέ ἀφορμή ἄλλη εὐαγγελική περικοπή. Οἱ περικοπές αὐτές εἶναι σχετικές μέ τόν θάνατο τοῦ Χριστοῦ, γιατί μᾶς προετοιμάζουν γιά τήν μεγάλη ἑορτή τοῦ Σταυροῦ, 14η Σεπτεμβρίου, ἡ ὁποία εἶναι σάν μιά Μεγάλη Παρασκευή.

2. Ἀλλά ἄς ἔρθουμε στήν σημερινή εὐαγγελική περικοπή. Ὁ Θεός κάνει γάμο τοῦ Υἱοῦ Του, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τόν συνάπτει μέ κάθε ὠραία ψυχή, ἡ ὁποία τόν δέχεται. Ὁ Χριστός, ἀδελφοί μου, εἶναι Νυμφίος καί ἡ Ἐκκλησία, ὅπως καί κάθε ψυχή, εἶναι ἡ νύμφη. Οἱ δούλοι, οἱ ὁποῖοι στάλθηκαν στήν ἀρχή, ὅπως λέγει τό Εὐαγγέλιο, γιά νά καλέσουν τούς κεκλημένους στόν γάμο, εἶναι οἱ περί τόν Μωυσέα. Ἀλλά οἱ Ἰουδαῖοι δέν πείστηκαν σ' αὐτούς καί δέν δέχτηκαν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, πού γι' αὐτούς ἦταν γάμος, ἦταν χαρά πνευματική. Ἐπειτα ὁ Θεός, μᾶς λέγει πάλι τό σημερινό Εὐαγγέλιο, ἔστειλε ἄλλους δούλους, δηλαδή τούς προφήτες, ἀλλά καί σ' αὐτούς ἀρνήθηκαν οἱ Ἰουδαῖοι νά συνάψουν δεσμό (γάμο) μέ τόν Θεό. Μάλιστα δέ τούς κακοποίησαν. Οἱ μετριώτεροι ἀπό τούς Ἰουδαίους δέν κακοποίησαν τούς ἀποσταλέντες σ' αὐτούς προφήτες, ἀλλά ἀδιαφόρησαν γιά τό θεῖο προσκλητήριό τους, «ἀμελήσαντες», μᾶς εἶπε τό Εὐαγγέλιο (στίχ. 5). Καί ἀντί τοῦ γάμου προτίμησαν ὁ μὲν ἕνας τόν «ἴδιον ἀγρόν», ὁ δέ ἄλλος τήν «ἐμπορίαν αὐτοῦ». «Ἀγρός ἴδιος», ὅπως ἐρμηνεύουν οἱ Πατέρες, εἶναι τό σῶμα τοῦ καθενός. Ἄρα αὐτός πού προτίμησε τόν ἀγρό του καί ὄχι τό προσκλητήριό τοῦ Θεοῦ γιά τόν θεῖο γάμο, εἶναι ἐκεῖνος πού θέλει νά ζήσει φιλόσαρκο καί τρυφηλό βίο. Καί ὁ ἄλλος πού προτίμησε τήν ἐμπορία του, ἀντί τοῦ θεοῦ γάμου εἶναι αὐτός πού περισσότερο ἀπό τά πνευματικά ἔχει σάν σκοπό του τήν φιλοκέρδεια. Ἄρα, ὅπως λέγουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ὅσοι ἀποτυγχάνουν στόν πνευματικό τους δεσμό μέ τόν Χριστό καί στήν ἐστίαση μαζί Του, εἶναι ἀπό τά δύο αὐτά: Ἀπό τήν σωματική ἡδονή καί ἀπό τήν φιλοκέρδεια. Οἱ «ταῦροι» καί τά «σιτιστά», πού λέγει ἡ παραβολή, ὅτι ἔχει τό τραπέζι τοῦ γάμου (στίχ. 4), κατά τήν ἐρμηνεία πάλι τῶν Ἁγίων Πατέρων, εἶναι ἡ Παλαιά καί ἡ Καινή Διαθήκη. Ἡ μὲν Παλαιά Διαθήκη ἐκφράζεται μέ τούς «ταύρους», γιατί ἔχει ζωοθυσίαι. Ἡ δέ Καινή Διαθήκη ἐκφράζεται μέ τά «σιτιστά», γιατί στήν Καινή Διαθήκη προσφέρουμε στό θυσιαστήριό τό πρόσφορο γιά τήν θεία Λειτουργία, πού εἶναι ἀπό σίτο («σιτιστά»). Ὁ Θεός λοιπόν μᾶς καλεῖ στήν Ἐκκλησία Του γιά νά φᾶμε τά ἀγαθά τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης! Ἄς παρατηρήσουμε ἀκόμη, χριστιανοί μου, ὅτι αὐτούς πού καλεῖ ὁ Θεός γιά τό τραπέζι τοῦ γάμου ἦταν ἤδη κεκλημένοι, γι' αὐτό καί λέγει στούς δούλους Του «εἶπατε τοῖς κεκλημένοις» (στίχ. 4). Αὐτή ἡ κλήση εἶναι ἡ κλήση πρὸς τό καλό, πού τήν ἔχουμε ἐκ φύσεως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, γιατί τήν ἔβαλε ὁ Θεός στόν καθένα μας.

3. Ἐπειδή οἱ προηγούμενοι δοῦλοι, ὁ Μωυσῆς καί οἱ προφήτες, δέν ἔπεισαν τοὺς Ἰουδαίους νά ἔλθουν νά συνάψουν θεῖο γάμο μέ τόν Θεό, ἔστειλε ὁ Θεός ἄλλους, τοὺς Ἀποστόλους Του, γιά νά καλέσουν τώρα τοὺς ἐθνικούς στόν θεῖο γάμο. Αὐτοί δέν βάδιζαν τήν ἀληθινή ὁδό, γι' αὐτό καί εἶπε τό Εὐαγγέλιο ὅτι ἦταν «*παρά τάς διεξόδους τῶν ὁδῶν*». Οἱ ἐθνικοί ἦταν εἰδωλόατρες, οἱ δέ θεοί τους, ὅπως ὁ Δίας καί ὁ Διόνυσος καί ἡ Ἀφροδίτη καί ὅλοι οἱ ἄλλοι, ἦταν οἱ συνήγοροι τῶν ἀμαρτωλῶν παθῶν τους. Οἱ Ἀπόστολοι τώρα, χριστιανοί μου, ὀρμώμενοι ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ πρὸς τά ἔθνη, συγκέντρωσαν πολλοὺς ἐθνικούς, «*πονηροὺς τε καί ἀγαθοὺς*», καί τοὺς συγκέντρωσαν στό τραπέζι τοῦ γάμου, δηλαδή στήν Ἐκκλησία. Ἡ εἴσοδος στήν Ἐκκλησία γίνεται χωρίς διάκριση, γιατί καλοῦνται ἀπό τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ ὅλοι, «*ἀγαθοί καί πονηροί*» (στίχ. 10). Ἡ ζωή μας ὅμως μετά τήν εἴσοδό μας στήν Ἐκκλησία πρέπει νά εἶναι καθαρή. Δέν πρέπει νά εἴμαστε ἀπλῶς κλητοί, ἀλλά καί ἐκλεκτοί (στίχ. 14). Γι' αὐτό καί στήν σημερινή εὐαγγελική περικοπή παρουσιάζεται ὁ βασιλεύς νά κάνει ἐξέταση αὐτῶν πού ἦλθαν στόν γάμο τοῦ Υἱοῦ Του καί τόν βλέπουμε νά ἐκδιώκει ἀπό τόν γάμο τόν ἄνθρωπο ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος δέν εἶχε «*ἔνδυμα γάμου*» (στίχ. 11). Καί μάλιστα αὐτόν, λέγει τό Εὐαγγέλιο, τόν ἀπέστειλε στό «*σκότος τό ἐξώτερον*» (στίχ. 13). Ἀπό αὐτό, χριστιανοί μου, ἄς καταλάβουμε ὅτι γιά νά ἀνήκουμε στόν Χριστό, γιά νά εἴμαστε δικοί Του, πρέπει νά ἔχουμε βίο καθαρό, πρέπει νά ἔχουμε «*ἔνδυμα γάμου*», δηλαδή ὄχι ρυπαρά ἐνδύματα. «*Ἐνδυμα γάμου*» λέγουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες, σημαίνει ὅτι πρέπει νά ντυθοῦμε μέ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, μέ χρηστότητα καί μέ φιλαδελφία. Διαφορετικά θά πᾶμε στό «*σκότος τό ἐξώτερον*», καί «*ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμός καί ὁ βρυγμός τῶν ὁδόντων*» (στίχ. 13). Ἀλλοίμονό μας, χριστιανοί. Ἀλλά, ὄχι, μή γένοιτο, Χριστέ μου, μή γένοιτο νά χωριστοῦμε ἀπό Σένα. Θέλουμε νά εἴμαστε πάντοτε μαζί, καί στόν παρόντα καί στόν μέλλοντα αἰῶνα. Δός μας τήν Χάρη Σου, γιά νά πλύνουμε μέ τήν μετάνοιά μας τό ἔνδυμα τῆς ψυχῆς μας καί νά γίνει αὐτό «*ἔνδυμα γάμου*» κατάλληλο γιά τόν θεῖο Σου νυμφώνα, ΑΜΗΝ!

Μέ πολλές εὐχές,

† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας